

MEDLEMSBLAD **FREM**

 Boldklubben

NR. 1

FEBRUAR 1956

12. AARG.

GENERALFORSAMLING

Den ordinære generalforsamling afholdes mandag den 27. februar kl. 19,15 prc. i Parkrestaurantens selskabslokaler, Østerbrogade 79.

Dagsorden:

- 1) Valg af dirigent.
- 2) Beretning om klubbens virksomhed i det forløbne år.
- 3) Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
- 4) Valg af næstformand, kasserer og 2 repræsentanter til bestyrelsen (pag. 8).
- 5) Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen (pag. 8).
- 6) Valg af en kritisk og en statsautoriseret revisor (pag. 11).
- 7) Valg af 3 medlemmer til spilleudvalget for fodbold (pag. 10).
- 8) Valg af 2 medlemmer til spilleudvalget for cricket (pag. 10).
- 9) Eventuelt.

Ad pkt. 4: På valg er Georg Hansen, Erik Stummann, Børge Mossfeldt og Svend Frederiksen. Endvidere skal vælges en repræsentant i stedet for afdøde Anders Henrichsen.

Ad pkt. 5: På valg er Poul Petersen og Svend Eriksen.

Ad pkt. 6: På valg er Edvin Hansen og Chr. Mortensen.

Ad pkt. 7: På valg er Arne Jørgensen, Leif Knudsen og Bent Werge.

Ad pkt. 8: På valg er Erik Larsen og Poul Erik Hansen.

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive og passive medlemmer mod forevisning af gyldigt medlemskort for året 1956.

FREM'S SPILLEDragt

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Bange for straffespark ...

Ved et diskussionsmøde i KB-hallens pejsesal fornylig arrangeret af et par fodbolddommerorganisationer, og hvor emnet var »Samarbejdet mellem dommer og linjevogtere«, kom et par af indlejerne med et par bemærkninger, der i nogen grad faldt udenfor diskussionsemnet, men som derfor alligevel havde aktualitet.

Redaktør Julius Larsen sagde ifølge et referat bl. a.: »Mig forekommer det, at dommere for ofte triller bolden udenfor straffesparksfeltet i tilfælde, hvor der burde være dømt straffespark«.

Spang Larsen, medlem af DBU's lovfortolkningsudvalg, også en af indlejerne, sagde senere ifølge samme referat: »Også jeg føler mig overbevist om, at der i adskillige tilfælde dømmes frispark lige uden for feltet, skønt der burde være dømt straffespark«.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at der indenfor fodboldkredse tales om »svage« dommere, d.v.s. dommere, der kan lide at »sætte kikkerten for det blinde øje«, når der begås forsynelser i straffesparksfeltet, eller som ikke kan lide at gøre sig til »uven« med et hold ved at dømme et straffespark imod det, eller som regner med ved en anden lejlighed at kunne kompensere denne undladelsessynd, eller som direkte er påvirket af den øjeblikkelige stilling i kampen.

For der er jo ingen tvivl om, at stillingen i kampen uvilkårligt vil påvirke mange af hans kendelser og får ham på denne måde til at »kni-be« på lovene eller »sætte kikkerten for det blinde øje«.

Ved en diskussion for et par år siden mellem gamle spillere var man inde på dette sidste tilfælde, og følgende eksempel blev opstillet:

En back laver et frispark på en modstander lige indenfor feltet, ikke særligt groft, men dog sådan, at straffesparket i alle tilfælde bør dømmes. Det som således burde ske, sker imidlertid ikke altid, men i flere tilfælde får kampens stilling indflydelse på dommerens kendelse.

Eks. 1) Det forsvarende hold fører på det tidspunkt med 4—0. Dommerens følelse siger ham, at det ikke kan gøre det mindste, om denne føring blev til 4—1 og dømmes straffespark.

Eks. 2) Det angribende hold fører med 4—0 eller en mere sikker føring. I så tilfælde siger dommerens følelse ham, at det sådan set er rigeligt, og der er ingen grund til yderligere at »forære« dem et mål til. Der dømmes ikke straffespark,

eller — hvis det er muligt — lægges bolden udenfor feltet til et frispark.

Eks. 3) Hvis, og det sker tit i ungdomskampene, det angribende hold fører med en halv snes mål, ræsonnerer han, at det er jo ligegyldigt, om det bliver 11—0 eller 12—0, og så dømmes straffesparket. Og hvis det forsvarende hold har samme føring er det jo også ligegyldigt, om det bliver 11—0 eller 11—1, straffesparket er uden betydning og dømmes.

Det mere komplicerede opstår, når stillingen er mere lige:

Eks. 4) Scoringen er 0—0. Dommeren lægger bolden udenfor feltet til frispark. Hans følelse siger ham, ubevidst — men med forståelig menneskelig reaktion — at forsvarerne må være glade, fordi de undgik et måske afgørende straffespark, og angriberne taknemmelige, fordi de fik frisparket, selvom chancen for en scoring er meget ringere end på et straffespark.

Eks. 5) Scoringen er 1—0 eller 0—1. I sådanne tilfælde sker det ofte ved kampe med større publikum, at det er reaktionen hos publikum, der afgør sagen. Eller reaktionen hos det forurettede holds spillere. Et brøl af indignation og råb på »straffe« fra den ene eller anden part har i mange tilfælde afgjort, om der bliver fløjtet eller ikke. Og dommeren, der ikke med det samme peger på »pletten«, men langsomt løber hen »for at gøre sig bekendt med forseelsens nøjagtige sted« får ingen tid til at »trille bolden« udenfor feltet.

Der kunne nævnes flere eksempler i samme retning, eksempler som desværre gentager sig for ofte. Der er ingen, der beskylder dommerne for at ville snyde nogen, men der opstår en vis mistillid til sådanne dommere, og det skaber en usikkerhed hos spillerne. Personlig ville jeg give dommerne det samme råd, som redaktør Julius Larsen ifølge referatet: *ikke at luske sig til deres kendelser. Det gøres efter min mening bedst ved at optræde som mandfolk og i samme øjeblik, de lader fløjten lyde, markere deres kendelse med en tydelig armbevægelse. Akkurat som vi så den engelske dommer A. W. Luty gjorde det ved landskampen Danmark—Ungarn i Idrætsparken: Øjeblikkelig at pege på stedet med den ene arm og vise retningen for frisparket med den anden. Så levnes der ingen tvivl tilbage hos nogen, og dommeren vil få den respekt om sin person, som så mange dommere mangler.* P. V.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Bridgeturneringen

Den enerverende spænding er udløst, og sejrherreerne er kåret. Det var nogle virkelige mandedyster, der blev udkæmpet gennem 8 spilleaftener. Lige til den sidste aften var resultatet uvist. Men som det var at vente, kom parret *Vilhelm Skousen* og *Svend Pedersen* med en umodstæelig slutspurt. Der var dog ikke meget at give væk, og der er sjældent set så jævnbyrdige par som i denne turnering.

Handicapturneringen var ikke helt så spændende. Det må vel tilskrives turneringsledelsen, der havde givet de to sejrende, *Oskar Poulsen* og *Jacques Hermann*, for godt et handicap. Dette skrives ikke af surhed, men menes som en kompliment til disse to stor-spillere, der var uhyre overlegne i deres fine spil.

Ganske vist er turneringen nu forbi, men husk, alle er velkommen hver tirsdag aften i klublokallet. Kom og træn til næste års turnering.

Undertrækket.

Kan anføreren udvise en medspiller?

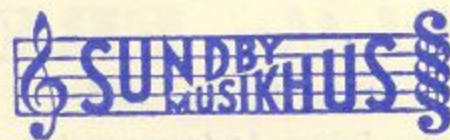
Kan en anfører udvise en af sine egne spillere? På foranledning af et sådant tilfælde i Østrig menes svaret i det engelske forbundsblad at måtte blive bekræftende — forudsat at spilleren går frivilligt. I en kamp i Østrig viste anføreren sin målmand ud og iførte sig selv målmandstrøjen; der blev ikke scoret hos ham.

Nægter spilleren at gå, kan kun dommeren udvise ham og naturligvis også mod protest, men det er vel særdeles tvivlsomt, om en dommer i et sådant tilfælde uden videre vil følge anføreren.

Spang Larsen, der er sekretær for lovforklørningsudvalget, siger til dette tilfælde:

»Jeg kan tiltræde det engelske synspunkt. Efter min opfattelse kan også kun en dommer tvinge en spiller bort, og kun hvis der foreligger en episode, som giver ham en lovhjemlet beføjelse hertil. Det kan jo være, at uoverensstemmelsen mellem anføreren og den anden spiller udvikler sig således, at den efterfølgende diskussion giver dommeren beføjelsen til udvisning, f. eks. ved anvendelse af upassende sprog, der ikke behøver at være rettet mod dommeren. Så vidt jeg ved, har vi ikke været ude for et lignende tilfælde herhjemme.«

(Udklip fra Dansk Boldsport.)

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Lær vor klubsang NU!

Som det vil være mange af vore medlemmer bekendt, fylder vor klub i år 70 år. Hvorvidt det vil blive fejret på den ene eller anden måde kan ikke siges på nuværende tidspunkt. Men det er faktisk på tide, at vi lærer vor meget smukke klubsang. Det er vel kun et fåtal af os, der kan den udenad. Sæt derfor i gang med det samme, og vi henstiller samtidig til alle trænerne i ungdomsafdelingen om at lade drengene få den for som lektie. Der er tid til det, så længe der trænes indendørs.

Mel: Høje nord.

Raske liv! Vor idrætsfærd!
Sundhed skaber den og glæde.
Lærer os til frit at træde,
giver livet øget værd,
retter ryggen, styrker nerven,
yder mod i arbejd', dåd,
raske liv! Til idræt! er naturens råd.

Gå da ud på idrætsfærd.
Ud at øve lemmer, øje,
for med iver til at føje
øge til din muskel hærd,
smil ad lathed, ånd i sindet.
Friskhed ind til svagheds bråd,
raske liv! Til idræt! er naturens råd.

Nederlag eller sejr
er i idræt mærkestene,
som ej standser, men kun ene
bli'r i færdens korte lejr.
Frem påny. Kun iver, kræfter,
frisk humør gi'r fremmerdåd,
raske liv! Til idræt! er naturens råd.

L. Ø.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Boldklubben FREM

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes paa C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Georg Hansen*, Damsø 3201. — Kasserer: *Erik Stummann*, C. 9716 eller Damsø 6785. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Svend Frederiksen* og *Albert Olsen*.

OM DÅRLIG OPFØRSEL

»Ved et nyligt afholdt møde i FA blev opmærksomheden igen henledt på den stadig dårlige opførsel på spillepladsen både hos amatører og professionelle spillere, en faktor, som har en skadelig indflydelse på spillets udvikling i skolerne.

Derfor er det væsentligt, at ældre og mere ansvarsbevidste spillere altid foregår med et godt eksempel i opførsel på banen, om ikke for andet, så blot af den simple grund, at yngre spillere vil forsøge at efterligne deres spillestil. Det er meget irriterende og en kilde til konstant misfornøjelse hos de mennesker, som elsker og værdsætter ægte sportsmanship at iagttage denne udbredelse af dårlig opførsel.

Den største indvending skal ikke rettes mod de store og overlagte ulovligheder, men mod de eet hundrede og sytten bitte-små usportslige og dommer-irriterende spillemetoder, som ikke alene ødelægger nydelsen ved spillet, men også resulterer i, at et foruroligende antal skoler, unge mænd og tilskuere kaster interessen på andre vintersportsgrene såsom rugby, hockey og terrænløb, hvor en sådan optræden ikke tolereres.

Lad os være ganske ærlige med hensyn til dette problem og analysere det omhyggeligt. Lad os allerførst blive klar over, hvad disse »fejl i opførslen« virkeligt er. Den mest almindelige kan betegnes som »den krænkende misbilligelse af dommerens afgørelse«. Det er nu 60 år siden, at dommeren fik fuldmagt til at træffe afgørelser »uden forudgående appel«, og eftersom hans skøn faktisk er indiskutabelt, er enhver åben kritik spild af tid. Den nedværdigende sammenstimlen af spillere for at drøfte en kendelse må stoppes; dommeren har fået tildelt den nødvendige magt — lad ham bruge den til fulde, og denne kedelige vane vil snart høre op. Han må have initiativet og om nødvendigt advare synderne.

Der er mange andre små og tåbelige demonstrationer fra misfornøjede spillere. Et stigende antal spillere anvender unødvendig energi ved at strække armene i vejret i gribende, men alt andet end lydløse appeller. En sådan barnagtig opførsel og mangel på selvdisciplin vil naturligvis ikke gøre det ringeste indtryk på en god

dommer, som allerede har bestemt sig med hensyn til hændelsens lovlighed. Alligevel gør det et indtryk på den ska:psindige tilskuer. — Han ser en spiller, som på fair og lovlig vis er blevet frataget bolden, falde hovedkulds i straffesparkfeltet i håb om at kunne formå dommeren til at tilkende hans hold et ufortjent straffespark. Han ser en anden spiller »stjæle« værdifulde meter før et indkast eller et frispark, en i stadig større udstrækning utiltalende form for snyderi. Han ser den taktik med forsætligt at trække tiden ud anvendt med større hyppighed, ikke blot de mest iøjnefaldende eksempler såsom at sparke bolden ud over rækværket, men også de mere spidsfindige og listige som at stå med een fod på bolden eller tæt ved bolden for at hindre et frispark i at blive taget hurtigt. Han ser en spiller, oftest tæt på sit eget mål, falde pladask på maven og ligge fuldstændig urørlig i håb om, at en naiv dommer vil tro, at han er meget alvorligt skadet og stoppe spillet, indtil hans medspillere har fået tid til at komme med ned i forsvaret; 30 sekunder senere er samme spiller på mirakuløs vis fuldstændig restitueret.

Vi har opregnet nogle få eksempler på usportslig optræden, som langsomt, men sikkert, sniger sig ind i fodboldspillet. Det er naturligvis ikke alle klubber, der opfører sig på denne måde, men de få må huske på, at deres spillemetoder giver anledning til uretfærdig omtale. Lad os derfor nu forsøge at undersøge, hvad der kan gøres for at komme væk fra denne udvikling.

Ansvarer hviler rent ud sagt på enhver dommer, klubleder, træner, spiller eller tilskuer, kort sagt enhver, der ved det mindste tegn på billigelse eller opmuntring lader det, vi tænker på, gå upåtalte hen.

Enhver autoritet burde skamme sig, når deres hold eller en af dets spillere har succes ved hjælp af tvivlsomt spillemetoder i en kamp. Hvis lederne greb ind med det samme, ville spillerne hurtigt forstå, at dårlig opførsel ikke længere tolereres. Værdigheden ville snart igen vinde indpas i fodboldspillet, hvis alle de, der »spiller for galleriet«, i bestemte vendinger fik at vide, at en sådan opførsel måtte holde op. De ironiske tilråb og piften bruges sædvanligvis af tilskuerne til at vise deres utilfredshed med spillets kvalitet. Hvor meget bedre ville det ikke være, dersom vi alle lagde vægt på hellere at pifte af dårligt sportsmanship end af dårligt spil?«

UDKLIP FRA »THE FOOTBALL ASSOCIATION BULLETIN«

TRÆNINGSKAMPE

Torsdag den 23. februar bedes alle seniors om at komme til træning. Efter træningen er der spillermøde, og der vil blive forevist en instruktionsfilm, der viser alle de ungarske storspillere under træning og kamp.

Instruktionsfilm

Der er aftalt følgende træningskampe for 1. holdet:

25. februar kl. 16 mod AB på AB's bane.

4. marts kl. 10 mod Køge på vore baner.

10 marts kl. 16 mod SIF på vore baner.

17. eller 18. marts mod Helsingborg I.F. på Stadion, Østerbrogade. Klokkeslettet er ikke fastsat endnu, men vil blive meddelt gennem dagbladene.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen*, Lyrskovgade 8 Eva 715.